

Albert Camus: Tujec

1. Roman se začne z telegramom, ki ga je dobil Meursault, kjer je sporočalo, da mu je umrla mama. Odšel je na pogreb v hiralnico, kje jo je pustil, ker mu je zmanjkalo denarja in časa za njeno skrb. Tam je spoznal ravnatelja in vratarja. Najprej je bedel ob materi skupaj z njenimi prijatelji, potem pa je odšel skupaj z ravnateljem, bolniško sestro, duhovnikom in materinim ljubimcem in prijateljem Thomasom Perezom do pokopališča. Bilo je zelo vroče in pot je bila dolga. Potem je vse potekalo zelo hitro, zato se Meursault ni spominjal skoraj ničesar.

Naslednji dan je bila sobota, zato se je Meursault odločil da se gre kopat. Tam je srečal Marijo Cordonovo, bivšo uslužbenko in simpatijo. Skupaj sta preživela dan na kopališču, tako kot večer v kinu in noč pri njemu doma. Zjutraj sta se razšla, on je preživel dan s tavanjem po stanovanju in opazovanjem okolice.

Naslednji dan po službi se je pogovarjal s sosedom Raymondom Sintesom o njegovi ljubici, o kateri je slutil da ga vara, zato jo je pretepel in pustil, vendar pa je vseeno skoval načrt kako bi se ji maščeval. Hotel ji je napisat grdo pismo, katerega je na koncu napisal sam Meursault.

Naslednji dan je Raymond pretepal svojo ljubico, zato so stanovalci poklicali policijo. Policaj je preprečil Raymond, da bi jo še tepel in ga okaral, zato je moral Raymond na postajo, da bi se zagovarjal, z njim pa je šel Meursault, da bi pričal za Raymonda.

Kmalu zatem je bil sta bila Meursault in Marija povabljeni na izlet z Raymondovim prijateljem. Pogovarjala sta se tudi o tem, ali bi se poročila, Marija je to zelo hotela, med tem ko je bilo Meursaultu vseeno.

V nedeljo so Meursault, Marija in Raymond odšli h prijatelju Massonu na obisk. Živel je ob plaži, zato so se skoraj cel dan kopali. Tam so bili tudi Arabci, katerih eden je bil brat od Raymondove ljubice. Nekje na plaži so se srečali in stepli. Raymond je imel za posledico krvava usta in roko. Ko je hotel maščevanje nekaj trenutkov kasneje, jih je šel iskat po plaži.

Ko je našel dva je nameril s pištolo v enega od hudodelcev. Meursault mu je vzel pištolo, da ga ne bi ustrelil. Vrnila sta se do hiše, vendar se je Meursault obrnil in šel na sprehod. Ko je spet srečal enega od Arabcev je prišlo do hitrega konflikta in Meursault ga je petkrat ustrelil.

Kmalu je sledila Meursaultova aretacija in čakanje na obsodbo. Bilo je veliko zasliševanja. Meursault je bil v ječi 11 mesecev, kjer je čakal na obsodbo. Spoznal je preiskovalnega sodnika in svojega odvetnika. Do sojenja si je krajšal čas z najrazličnejšimi stvarmi. Sojenje je trajalo tri dni. Poklicali so veliko prič; Marijo, Raymonda, ravnatelja in vratarja hiralnice, Pereza, Massona in še druge. Na začetku je kazalo dobro. Vendar je bil na koncu Meursault obsojen na smrt. Pred smrtjo je vso jezo stresel na svojega spovednika. Na koncu se je nekako sprijaznil s svojo usodo.

2. Pomen eksistencializma je v npr. ponavljanju vsakodnevnih opravil in avtomatizma, ki ga je Meursault videl v ženski avtomatu, prav tako pa zavračanje le-tega. Meursault se zaveda, da je minjliv, ima dostojanstvo in zmožnost svobodne izbire, prav tako pa

nosi odgovornost za svoja dejanja. Pred smrtjo se mu sprožita tudi življenjski nagon in obrambni mehanizem.

3. Imel jo je rad, vendar ji ni imel kaj za povedati, zato jo je poslal v dom za ostarele. Za to ga je na začetku sovražila, vendar je vedel, da je to za njeno dobro. Ko je umrla je ni še zadnjič hotel videti, čeprav je bila to na začetku prva stvar, ki jo je hotel narediti ob prihodu v hiralnico.
4. Imel jo je rad, vendar je ni ljubil. Ko se je hotela poročiti z njim, je odvrnil, da se lahko, saj mu je bilo vseeno. Lepo mu je bilo preživljati čase z njo in velikokrat je imel do nje poželenje, vendar njegova ljubezen ni nikoli prešla na višjo stopnjo, saj tudi skoraj nikoli ni mislil na njo.
5. Bilo mu je zelo vroče, sonce mu je sijalo neposredno v glavo, zato je bil že na meji bledenja. Zmanjšala se mu je prištevnost, zato je odreagirал v sekundi in ni pomislil na posledice.
6. Ni bil veren, saj je vseskozi zavračal spovednika. Ni se mu zdelo smiselno izgubljati časa z vero in Bogom. Mislil je, da mu Bog ne bo pomagal iz zapora, saj ga ni on tja dal ampak fizičen svet.
7. Proces je sprejemal zelo mirno, čeprav so drugi odločali o njegovi usodi in je hotel imeti besedo pri temu. Včasih tudi ni bil pozoren na veliko stvari, zaradi vročine, ali pa pač zaradi drugih motečih dejavnikov.
8. Sprejme jo mirno, bil je sprijaznjen z usodo, čeprav je razmišljal kako bi se lahko rešil svojih verig in ujetosti. Prišel je do sklepa, da nič ne more, saj mu ni bila dana možnost, čeprav bi jo hotel imeti.
9. V njegovih dejanjih, ki niso logična in razumska, npr., ko je rekel, da bi se poročil z Marijo, čeprav je ni ljubil, niti ni bila to njegova želja. Pokaže se tudi, ko je zagovarjal svoja dejanja, čeprav je naredil greh in zločin, prav tako pa se ne kesa, čeprav se zaveda, da je zato kriv sam in bi lahko bila obsodba mogoče celo drugačna če bi pokazal kesanje in obžalovanje.
10. Na začetku ni veliko simbolike in metaforike ali pa notranjih monologov, samo dejanja in Meursaultove misli o le-teh. Pripovedovalec je prvooseben in ni vseveden, saj razlaga le dogajanje skozi njegove oči. Pripoveduje karseda objektivno, točno tako kot si dogodki sledijo. Na koncu zgodba prehaja v vedno manj dogajanja in vedno več opisovanja, razmišljanja, notranjih monologov in mislih na višji ravni.

Matej Priimek 3.a